RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2023/1552

av den 25 juli 2023

om ändring av genomförandebeslut (EU) 2017/784 vad gäller perioden för bemyndigande och tillämpningsområdet för Italiens särskilda åtgärd som avviker från artiklarna 206 och 226 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ([1]), särskilt artikel 395.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Genom rådets genomförandebeslut (EU) 2015/1401 ([2]) bemyndigades Italien att till och med den 31 december 2017 kräva att mervärdesskatt på leveranser till offentliga myndigheter betalas av dessa myndigheter till ett separat och spärrat bankkonto som innehas av skattemyndigheterna (*den särskilda åtgärden*). Den särskilda åtgärden utgjorde en avvikelse från artiklarna 206 och 226 i direktiv 2006/112/EG när det gäller betalning av mervärdesskatt och faktureringsregler.

(2) Genom rådets genomförandebeslut (EU) 2017/784 ([3]) bemyndigades Italien att tillämpa den särskilda åtgärden till och med den 30 juni 2020, och tillämpningsområdet för den särskilda åtgärden utvidgades till att även omfatta leveranser till vissa företag som kontrolleras av offentliga myndigheter och till börsnoterade företag som ingår i indexet *Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa* (*FTSE MIB*). Den särskilda åtgärden förlängdes därefter till och med den 30 juni 2023 genom rådets genomförandebeslut (EU) 2020/1105 ([4]).

(3) Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 26 september 2022 ansökte Italien om bemyndigande att fortsätta att tillämpa den särskilda åtgärden till och med den 31 december 2026. Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 8 maj 2023 begärde Italien att tillämpningsområdet för den särskilda åtgärden från och med den 1 juli 2025 skulle begränsas till leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster till offentliga myndigheter och till vissa företag som kontrolleras av offentliga myndigheter.

(4) I enlighet med artikel 395.2 andra stycket i direktiv 2006/112/EG överlämnade kommissionen Italiens ansökan till de andra medlemsstaterna genom en skrivelse av den 11 maj 2023. Genom en skrivelse av den 12 maj 2023 underrättade kommissionen Italien om att den hade alla nödvändiga uppgifter för behandlingen av ärendet.

(5) Den särskilda åtgärden ingår i ett åtgärdspaket som Italien har infört för att bekämpa skattebedrägeri och skatteundandragande. Det åtgärdspaketet, inklusive obligatorisk elektronisk fakturering som beviljats genom rådets genomförandebeslut (EU) 2018/593 ([5]), har ersatt andra kontrollåtgärder och gör det möjligt för de italienska skattemyndigheterna att dubbelkontrollera olika transaktioner som deklarerats av beskattningsbara personer och att övervaka deras mervärdesskattebetalningar.

([1]) EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.
([2]) EUT L 217, 18.8.2015, s. 7.
([3]) EUT L 118, 6.5.2017, s. 17.
([4]) EUT L 242, 28.7.2020, s. 4.
([5]) Rådets genomförandebeslut (EU) 2018/593 av den 16 april 2018 om bemyndigande för Republiken Italien att införa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 218 och 232 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 99, 19.4.2018, s. 14).

(6) Italien anser att obligatorisk elektronisk fakturering, inom ramen för det åtgärdspaket som genomförs, minskar den tid som skattemyndigheterna behöver för att bli medveten om förekomsten av ett potentiellt fall av skattebedrägeri eller skatteundandragande. Italien anser dock även att det, utan den mekanism med uppdelning av betalning som införs genom den särskilda åtgärden, kan vara omöjligt att återkräva mervärdesskattebelopp från beskattningsbara personer som är inblandade i skattebedrägeri eller skatteundandragande när dubbelkontrollen har utförts eftersom dessa beskattningsbara personer under tiden kan ha blivit insolventa. Mekanismen med uppdelad betalning, som är en förhandsåtgärd, har därför visat sig vara mycket effektiv och kompletterar obligatorisk elektronisk fakturering som är en efterhandsåtgärd.

(7) Italien har upprepade gånger åtagit sig att inte ansöka om förlängning av den särskilda åtgärden när åtgärdspaketet har genomförts fullt ut. Italien anser dock att den särskilda åtgärden, med tanke på dess effektivitet och dess synergier med andra tillämpade åtgärder, särskilt obligatorisk elektronisk fakturering, bör förlängas för att undvika en tillbakagång i de ansträngningar som görs för att minska den totala skillnaden mellan förväntade mervärdesskatteintäkter och det belopp som faktiskt uppbärs i Italien. För att uppfylla sitt åtagande att gradvis avveckla den särskilda åtgärden ändrade Italien dock sin ansökan för att från tillämpningsområdet för den särskilda åtgärden från och med den 1 juli 2025 undanta leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster till börsnoterade företag som ingår i indexet FTSE MIB. Denna tidsram kommer att göra det möjligt för beskattningsbara personer som berörs av begränsningen av den särskilda åtgärdens tillämpningsområde att göra lämpliga operativa justeringar. Den kommer också att göra det möjligt för de italienska skattemyndigheterna att övervaka den särskilda åtgärdens effektivitet och på lämpligt sätt utvärdera möjliga alternativa åtgärder.

(8) En av effekterna av den särskilda åtgärden är att leverantörer som är beskattningsbara personer inte kan dra av den mervärdesskatt de har betalat på sina inköp med den mervärdesskatt som de tagit emot för sina leveranser. Sådana leverantörer kan befinna sig i en konstant kreditposition och kan behöva ansöka om en faktisk återbetalning från skattemyndigheterna av den mervärdesskatt som har betalats för deras leveranser. Enligt de uppgifter som Italien har lämnat ska beskattningsbara personer som genomför transaktioner som omfattas av den särskilda åtgärden prioriteras för att erhålla betalning av de relevanta mervärdesskattemedlen, inom gränsen för den kredit som härrör från sådana transaktioner. Denna praxis innebär att återbetalningsansökningar med anknytning till den särskilda åtgärden prioriteras både under den preliminära undersökningsfasen och vid utbetalning av belopp som ska betalas från icke-prioriterade återbetalningar.

(9) Den begärda ytterligare förlängningen av bemyndigandet att tillämpa den särskilda åtgärden bör vara tidsbegränsad, så att det kan göras en bedömning av om den särskilda åtgärden är lämplig och effektiv. Bemyndigandet att tillämpa den särskilda åtgärden bör därför förlängas till och med den 30 juni 2026. Detta skulle ge tillräckligt med tid för att bedöma de av Italien vidtagna åtgärdernas ändamålsenlighet, vilka syftar till att minska skatteundandragandet i de berörda sektorerna.

(10) För att garantera att det sker en nödvändig uppföljning inom ramen för den särskilda åtgärden och särskilt att bedöma inverkan på situationen vad gäller återbetalning av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som omfattas av den särskilda åtgärden, bör det krävas att Italien senast i september 2024 lämnar in en rapport till kommissionen. Den rapporten bör ta upp den övergripande situationen, särskilt den genomsnittliga tid som behövs för återbetalning av mervärdesskatt till beskattningsbara personer, och huruvida den särskilda åtgärden och andra åtgärder som införts av Italien för att minska skatteundandragande i de berörda sektorerna är ändamålsenliga. Den rapporten bör också innehålla en förteckning över dessa åtgärder tillsammans med datum för deras ikraftträdande.

(11) Den särskilda åtgärden står i proportion till de eftersträvade målen, eftersom den är tidsbegränsad och begränsad till sektorer där det föreligger avsevärda risker med avseende på skatteundandragande. Den särskilda åtgärden leder dessutom inte till någon risk för att skatteundandragande skulle flyttas över till andra sektorer eller andra medlemsstater.

(12) Den särskilda åtgärden kommer inte att ge upphov till någon negativ inverkan på de totala skatteintäkterna i det sista konsumtionsledet eller på unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.

(13) För att säkerställa att de mål som eftersträvas med den särskilda åtgärden uppnås, inbegripet en oavbruten tillämpning av den särskilda åtgärden, och i syfte att sörja för rättssäkerhet med avseende på beskattningsperioden, är det lämpligt att bevilja bemyndigande att förlänga den särskilda åtgärden med verkan från och med den 1 juli 2023. Med hänsyn till att Italien ansökte om bemyndigande att fortsätta att tillämpa den särskilda åtgärden den 26 september 2022 och har fortsatt att tillämpa bestämmelserna i sin nationella rätt med stöd av genomförandebeslut (EU) 2017/784 från och med den 1 juli 2023, tillgodoses vederbörligen de berörda personernas berättigade förväntningar.

(14) Genomförandebeslut (EU) 2017/784 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Rådets genomförandebeslut (EU) 2017/784 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska tredje strecksatsen utgå.
2. I artikel 3 andra stycket ska datumet ”den 30 september 2021” ersättas med datumet ”den 30 september 2024”.
3. I artikel 5 ska datumet ”den 30 juni 2023” ersättas med datumet ”den 30 juni 2026”.

Artikel 2

Detta beslut får verkan samma dag som det delges.

Artikel 1.1 ska dock tillämpas från och med den 1 juli 2025.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 25 juli 2023.

På rådets vägnar
L. PLANAS PUCHADES
Ordförande